

Csíki András

haláloddal kezdődött

(haláloddal kezdődött
s ki tudja mi vet neki véget)
a húsvér költészet rajzai
elmosódnak és kiégett
magyarázatok betokosodott
igék ömlenek nyakamba
minden zsebem teletömve
gyásszal pórusaimon át
hideglelés és szomorúság
költözik belém futnék
de a zsákutcák betonkockái
lávaizzással várnak
bújnák de a bokrok eget érő
lángot vetnek szeretnék
de a szerelem zsírpapírjaiból
romlott emlékü ölelkezések
cafatjai bomlanak elém
(haláloddal kezdődött
s ki tudja mi vet neki véget)

folyton úgy jössz meg

a szemeid köré vasalt ráncok
úgy gyűlnek mint gyerekek
polcán a ragasztani való
játék s a halogatott határozások
melyekre naponta miatyánkot mondasz;
folyton úgy jössz meg mint
aki nem futamodott csak

kilépett friss levegőt szívni
sétálni a verandán Holdat
távcsövezni évszokról
napszokról leváló időben
megszellőztetni a gondokat;
s ilyenkor olyankor eszedbe jut
az az öregházból kisurranó
kilencvenévnnyi bánat
kit mindiglen visszavisznek
s aki csak azért is nekivág
éjszakánként a sötétnek
Magyarósról földúton
mezítláb Amerikába

mennyi ránc fér el egy arcon?

Lesz, mint az ég

Balázs Tibor (1958–2017)

Ezerszeres ébredésben
lenni, mint kinek titkai
Isten tenyerébe hulltak.
Megfolynak a hangok, s lágyan
süket füledbe dalolja
magát legott az irgalom.

S már versekkel teli zsákot
rázol, szirénazenétől
hangos örületben, s szíved,
ha kilyukad, lesz, mint az ég,
kövült csillagokkal teli ég,
minek alatta gúzsban állsz:

köldökzsinóron reptetett
léggömbök s deres jóssággal
őrzött, rettentő légvárak
lehetetlen szerelmese.